

РЕШЕНИЕ

№ 23372

гр. София, 13.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 04.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **7936** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от Н. П. Н. срещу Решение № ЗДОИ-50-417/19.07.2024г. на Главен секретар на 50-то Народно събрание на Република България в частта му, в която е формиран отказ – по т.2 и т.3 от заявлението на лицето с № ЗДОИ-50-41-7/08.07.2024г.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. К. с пълномощно. Поддържат жалбата срещу решението в оспорената му част. Неправилно било възприетото от органа, че в тази част от искането, информацията е такава, от която същият не може да си състави мнение за работата на органа. Органите на държавна власт били едно цяло по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗДОИ. Намира още, че е налице и завишен обществен интерес от така търсената информация.

Ответникът се представлява от юрк Ч. и С., които оспорват жалбата и намират решението за правилно в оспорената му част. Сочат, че на жалбоподателя е предоставена именно информацията от дейността на временните комисии при Народното събрание, а не и тази, касаеща дейността на Прокуратурата, тъй като същата не се създава и съхранява в Народното събрание.

Съдът, въз основа на данните по делото, становищата на страните и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата е допустима за разглеждане, като подадена в срок и срещу частта на акта, с която е отказано предоставянето на обществена информация.

Разгледана по същество, същата се явява основателна, но по различни от изложените съображения.

От данните по делото се установява, че лицето е подало заявление до Народното събрание на РБ с искане да му бъде предоставен достъп до следната информация: 1. Пълен списък / разбит по комисии/ на сигналите, които са изпратени от временните парламентарни комисии до Прокуратурата относно извършени престъпления от общ характер. Моли да бъде включено и словесно описание на сигнала, както и изх. № на същия; 2. Съответните номера на прокурорски преписки / по описа на СГП или други Прокуратури/ по образуваните там производства по така подадените сигнали; 3. Съответните прокурорски актове, които са изпратени в НС във връзка със сигналите.

Постановено е оспореното решение, с което по електронна поща, до заявителя са изпратени решението, придружено с 9 броя писма, представляващи подадени от временните комисии при НС сигнали до Прокуратурата. Друга информация не е предоставяна.

Тезата на ответника е, че създадената, налична и пазена обществена информация в този орган на държавна власт са само подадените от тях изходящи сигнали със съответните изходящи номера.

Съдът споделя тази теза и намира, че с оглед предмета и адресата на искането, същото не може да бъде удовлетворено от сезирания публичноправен субект – Народно събрание. Така поставените въпроси също съдържат информация, която има характер на обществена, но тя не се създава и съхранява в сезирания орган, а в друг – също задължен по ЗДОИ публичноправен субект. Нещо повече, касае се за информация, която е евентуално част от досъдебни производства и подлежи на специален начин на предоставяне – след преценка на съответния орган по разследването, според фазата на производството съгласно чл. 198 , ал.1 от НПК. НС, чрез своите комисии, е само сигналоподател, поради което Прокуратурата не дължи отговор, нито връчване на книга от досъдебното производство.

Съдът намира обаче, че за органа е възникнало задължението по чл. 32 от ЗДОИ, съгласно който: в случай, когато е налице редовно сезиране с искане за предоставяне на информация, която е обществена, но не е налична при сезирания орган, но същият знае къде се намира тя, следва да препрати заявлението да този субект, от който момент същият се счита за редовно сезиран с така направеното искане. Именно по този ред е следвало да се процедира със заявлението на настоящия жалбоподател по т.2 и т.3 от заявлението му.

По изложените съображения, в частта на постановения отказ решението следва да се отмени и върне като преписка на органа, за произнасяне съобразно с настоящите мотиви.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. второ и чл. 173, ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ частта от Решение № ЗДОИ-50-417/19.07.2024г. на Главен секретар на 50-то Народно събрание на Република България, в която е формиран отказ за произнасяне по т.2 и т.3 от заявление № ЗДОИ-50-41-7/08.07.2024г. на Н. Н..

ВРЪЩА преписката на ответника за произнасяне съобразно дадените указания в 14-дневен срок от влизане в сила на настоящото решение.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ

